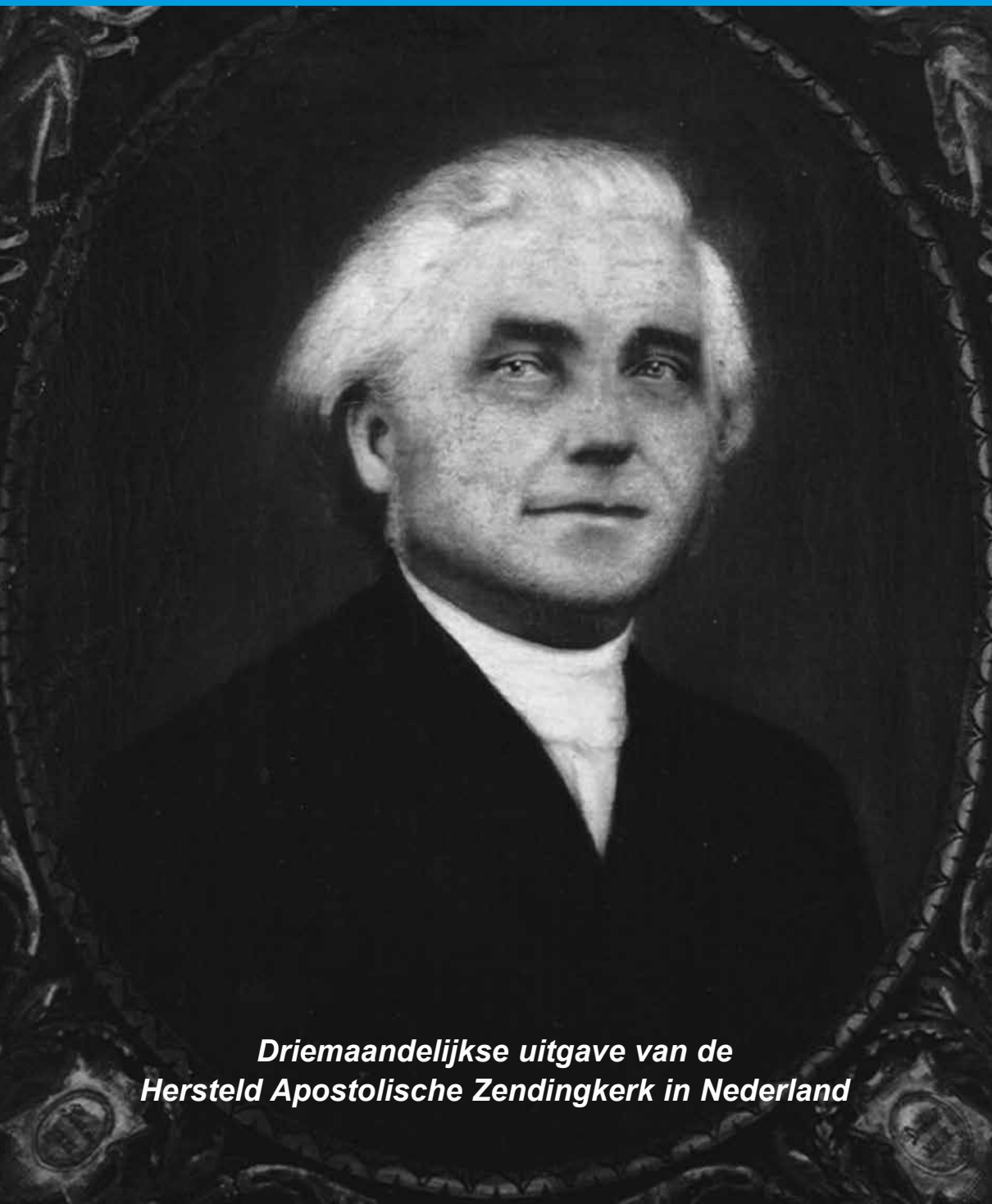




de STEM van de LAATSTE BAZUIN

39^e jaargang nr. 54, najaar 2013



***Driemaandelijkse uitgave van de
Hersteld Apostolische Zendingkerk in Nederland***

De ware schat

*Wat is de waarde van een schat,
die slechts vergank'lijkheid bevat?
Door mot en roest kan zij verteren.
En gans uw streven naar het wit,
naar aardse rijkdom, dit bezit
zal bij het sterven van u keren.*

*'t Zij roem of aanzien, geld of eer,
't keert alles tot de aarde weer.
En wordt slechts klatergoud bevonden.
Wat heden nog bewierookt wordt,
is morgen in elkaar gestort.
Zijn gloriëtijd is weer ontbonden.*

*Zoek daarom naar de ware schat,
die onvergank'lijkheid bevat.
Geen roest noch mot kan haar verteren.
Dan zal uw streven naar het wit,
u voeren naar een rijk bezit.
Een schat, die eeuwig zal vermeren.*

*Laat deze schat de hoofdzak zijn.
Word niet verblind door valse schijn:
In Jezus is die schat te vinden.
Leer deze rijkdom dan verstaan,
een schat die nimmer zal vergaan,
dit is 't geschenk voor Gods beminden.*

A.M.R.

Verkeerde naam

In de vorige SvdLB stond in het artikel 'In maar niet van de wereld' dat er 7000 mensen de knieën niet voor Babel gebogen hadden. Dat moest natuurlijk Baäl zijn. Een afgod en geen stad. Dank aan degenen die ons wezen op deze misstap!

COLOFON

Uitgeverij 'De Kandelaaër'
Herenweg 7 bis
3513 CA Utrecht
Telefoon: 030 230 07 44
www.uitgeverijdekandelaar.nl

Redactie:

Hogerbeetsstraat 32
2242 TR Wassenaar
www.hazknederland.org
a.w.b@casema.nl
Telefoon: 030-603 28 98

Abonnementen worden gratis verstrekt.

Opgave 023-5285561 of via e-mail:
info@uitgeverijdekandelaar.nl
Overname van artikelen alleen met toestemming, ongewijzigd en met bronvermelding.

Redactie:

A.W. Berkhof

Hoofredactie: H.F. Rijnders

Productie en lay-out:

theologische uitgeverij
NARRATIO
Postbus 1006
4200 CA Gorinchem

ISSN: 1568 - 3419

Bij de voorplaat:
Een geschilderd portret
van ap. F.W. Schwartz

150 jaar apostolische zending

Het is dit jaar 150 jaar geleden dat apostel Schwartz vanuit Hamburg naar Nederland werd uitgezonden en het apostolische werk hier werd gesticht. Voorafgaand aan zijn komst waren drie evangelisten (Allihn, Hübner en Meyersohn) aangekomen die langs de deuren gingen met beknopte geloofsbelijdenissen, lezen we in de geschiedenis door A.J. Korff. Uit wat zij uitreikten willen we enkele gedeelten citeren, ook om te zien dat er niet veel veranderd is sindsdien.

'Predikers van de Evangelies op de kansel heeft de HEER aan de Christenheid gegeven, doch er ontbreken aan zulke zendelingen, die naar het woord van de HEER JEZUS (Matth. 10:12-15; Luk. 10:1) twee aan twee in ieder huis moeten gaan, om te verkondigen dat het Rijk Gods, of de komst van de HEER JEZUS, in Zijne heerlijkheid nabij is, en om de zondaars tot boetvaardigheid te roepen. Deze Zendelingen, welke uit alle geloofsbelijdenissen zijn gesproten, zonder uit dezelve uitgetreden te zijn, zien hun zending niet zo aan alsof zij zich met de onderscheidingsleren van de verschillende kerkelijke partijen te bemoeien hebben, of dat zij voor een gezindheid werkzaam zijn, of een eigen gezindheid willen oprichten; maar zij omvatten alle gezindheden met gelijke liefde, en bewegen zich in het geloof, de hoop en de liefde die voor ALLEN zijn.'

Duidelijk spreekt uit deze woorden de gezindheid dat er maar één kerk van Christus is, tot wie allen behoren in heden en verleden die geloofd hebben en gedoopt zijn. Bovendien ervaren we het verdriet afgesloten te zijn van degenen die niet de weg van de apostolische zending hebben gekozen: men wilde weten niet uitgetreden te zijn van de bestaande kerkafdelingen. Men was gedwongen de door de Heer Zelf geroepen dienstknechten elders te horen en eigen godsdienstoefeningen te houden.

'Enig en alleen is hunne bedoeling, de zielen tot Christus te bekeren, ze tot getrouwheid in haar respectieve belijdenissen aan te wakkeren, en door troostrijke, heilverkondigende toespraak en gemeenschappelijk gebed, haar de vrede in God, en de vergeving harer zonden door het bloed van JEZUS CHRISTUS, door afsmeiking te helpen erlangen (= verkrijgen). Het vlijtige bezoeken van de huizen en families, is mede een van hunne hoofdwerkzaamheden.

Hunne belijdenis is het gehele woord Gods, zij geloven en bekennen dat de eeuwige Zoon Gods bij Zijn ontvangen, noch erf- noch werkelijke zonden aankleefde, en dat Hij heilig en zonder zonden is gebleven tot in Zijn dood aan het kruis.' Hier herkennen we de zinsnede dat de Bijbel enige grondslag van het geloof is waar de Here Jezus de Hoofdpersoon van is, Die



ev. Hiibner

heilig en onbesmettelijk op deze aarde gediend heeft om Zich een volk te vergaderen.

‘Ook geloven zij dat alle mensen, door de val van Adam in zonden geboren zijn, en de verlossing van zonden, dood en duivel door JEZUS CHRISTUS uit genade, door Zijn verdiensten van de kribbe tot aan het kruis, noodzakelijk behoeven om gerechtvaardigd en eeuwig zalig te worden. Zij behoren aan de gehele Kerk, d.i. de vereniging van allen, die tot één lichaam, op de naam van de Drie-enige God gedoopt zijn, gelijk ons de Apostel Paulus (Efeze 4:3-6) met volgende woorden daartoe vermaant, U benaarstigende te behouden de enigheid van de Geest door de band van de vrede. Eén lichaam is het, en één Geest, gelijkwijs gij geroepen zijt tot ene hoop uwer beroeping: één Heer, één geloof, één doop, één God en Vader van

allen, Die daar is boven allen, en door allen, en in u allen.’ Nogmaals wordt benadrukt dat de kerk van Christus één moet zijn en dat Zijn kruisverdienste het eeuwig leven bewerkstelligt voor hen die geloven.

‘Het Hollandse volk onderscheidt zich van alle christelijke volkeren van Europa door zijne bereidwilligheid in het brengen van offers voor de verkondiging van het Evangelie, en terwijl in andere Europese staten wetten en kerkelijke verordeningen de middelen voor haar werkzaamheid aanwijzen, zijn het in dit land de blijmoedigheid en gewilligheid in het offeren, die zoveel groots op het kerkelijk gebied voortbrengen. Moge zich uwe zo bekende weldadige liefde ook tot dit Zendingswerk uitstrekken, dat voor Holland zowel als voor alle landen van de Christenheid, met inbegrip ook te zijner tijd, voor de nog buitenstaande Joden en Heidenen zijn Zendelingen uitrust.’

Helaas bracht het Nederlandse volk niet zoveel op dat de Duitse evangelisten konden blijven. ‘Door financiële bezwaren werden deze evangelisten gedwongen, naar Hamburg terug te keren, en bleef apostel Schwartz alleen over,’ lezen we in de beknopte geschiedenis. Dat heeft hem niet weerhouden verder te arbeiden en de Heer heeft zijn werk gezegend, zo we allen weten, zodat 150 jaar verder nog steeds Apostolische Zending in Nederland aanwezig is. Gode zij daarvoor de dank toegebracht.

redactie

Bouwen door het geloof

‘Bouwen door het geloof’ is de tekst boven dit schrijven. Dat wil dus zeggen dat men door het geloof wordt geïnspireerd om te bouwen. Bouwen lijkt soms zo eenvoudig, maar het kan tegenvallen. Als bijvoorbeeld mensen een huis kopen waar nog veel aan moet gebeuren en vol enthousiasme begint men met de verbouwing. Maar hoe langer het duurt, hoe minder enthousiast men wordt. Misschien kent u wel het tv-programma ‘Help mijn man is een klusser’ waar te zien is dat een huis tot aan de nok is kaalgestript en vele jaren later de woning nog niet bewoonbaar is. Waar de vrouw om hulp roept om het huis af te bouwen. Ja vol enthousiasme begint men er aan; men had grootse plannen en de tijd haalt de plannen in.

Bouwen

We kennen allemaal een man die ook een geweldige opdracht heeft gekregen om iets groots te bouwen: zijn naam is Noach. Van Godswegen kreeg hij de opdracht om een ark te bouwen. De ark is een andere naam voor een kist. Noach moest een kist bouwen van driehonderd el lang (dat is omgerekend 150 meter), vijftig el breed (25 meter) en dertig el hoog (15 meter) met een lichtopening aan de bovenkant waar één el open moest worden gelaten; met een ingang in de zijkant. De ark moest een benedenverdieping krijgen en daarboven nog twee verdiepingen

en Noach bestreek hem van binnen en van buiten met pek, zoals het beschreven staat in Genesis 6 vers 14-16. Ga daar maar eens aanstaan, een kist bouwen van drie verdiepingen waar vele dieren van de aarde in moeten. Een boot bouwen waarmee je echt kan varen. Wie van u heeft in zijn leven een boot gebouwd? Het bouwen daarvan is niet eenvoudig. Als je de technische boeken ervoor openslaat dan kom je er al snel achter dat men bij het bouwen van een boot aan veel voorwaarden moet voldoen. Zoals het drijfvermogen, dat is het gewicht van de last die men wil vervoeren. Of men nu 100 mensen wil of twee. Ook de balans van een boot moet goed zijn, want als het gewicht vooral aan een kant is, dan zal de boot bij de eerste vaart omslaan. U voelt al hoe moeilijk het is om een groot schip te bouwen. En toch kreeg Noach van God de opdracht om een ark te bouwen. Hij was wellicht de eerste mens die een boot bouwde, want anders hadden de mensen zich in die tijd eventueel kunnen redden van de watersnood in hun bootjes.

Vertrouwen

Noach bouwt samen met zijn vrouw en drie zonen met hun vrouwen; ze bouwen 120 jaar lang met vol vertrouwen op het woord van God. ‘Toen zeide God tot Noach: Het einde van al wat leeft is door Mij besloten, want door hun schuld

is de aarde vol geweldenaar, en zie, Ik ga hen met de aarde verdelen. Maak u een ark van goferhout; met vakken zult gij de ark maken en haar van binnen en van buiten met pek bestrijken' lezen we in Gn.6:13,14. Noach stond voor een reusachtige taak: ten eerste om de ark te bouwen en ten tweede om alle dieren te verzamelen en vervolgens ook nog te verzorgen en eten te geven. In onze ogen een onbegonnen opdracht! Maar Noach zijn naam betekent 'rust, troost' en hij vertrouwde volkomen op zijn God; 100% zet Noach zich in en daarom vertrouwde God ook Noach en God zette zich ook voor de 100% in voor Noach zodat de ark afkwam en de dieren van de wereld kwamen van heinde en verre om de ark binnen te gaan en God sloot Zelf de deur. En het water brak los; de sluizen van de hemel werden geopend de slagregens kwamen veertig dagen en veertig nachten en de ark rees op van de aarde en dreef op het water. Het drijfvermogen was perfect en de ark sloeg niet om. Menig veerboot in onze tijd zou in problemen komen om met al die dieren van groot tot klein het juiste evenwicht te vinden. Het geloof in God dat is letterlijk en figuurlijk de grote drijfveer om te mogen werken aan de ark maar ook het verbond dat God met Noach had, bracht alles tot een goed eindresultaat.

Voorbeeld

In het Nieuwe Testament wordt Noach met zijn gezin ons voorgehouden als een voorbeeld. In Hebr. 11:7 staat: 'Door het

geloof heeft Noach, nadat hij een godsspraak ontvangen had over iets, dat nog niet gezien werd, eerbiedig de ark toebereid tot redding van zijn huisgezin; en door dat (geloof) heeft hij de wereld veroordeeld en is hij een erfgenaam geworden der gerechtigheid, die aan het geloof beantwoordt.'

Ook aan ons is een belofte en opdracht van God tot ons gekomen. De opdracht die Jezus gaf bij het zendingsbevel (Mt.28:19,20) luidt als volgt: 'Gaat dan henen, maakt al de volken tot mijn discipelen en doopt hen in de naam des Vaders en des Zoons en des Heiligen Geestes en leert hen onderhouden al wat Ik u bevolen heb. En zie, Ik ben met u al de dagen tot aan de voleinding der wereld.' De voleinding van de wereld, dat is als er een nieuwe hemel en een nieuwe aarde komt volgens Openbaring 21. Maar tot die tijd mogen wij met veel dankbaarheid en geloofsvertrouwen werken totdat de Heer Jezus ons komt halen van deze wereld.

Door de Geest

Het weerzien met Jezus kunnen wij alleen bereiken door de kracht en de leiding van de Heilige Geest. De oude Simeon had een Goddelijke openbaring ontvangen door de Heilige Geest, dat hij de dood niet zien zou, eer hij de Christus des Heren zou mogen zien. Hij kwam door de Geest in de tempel en heeft daar de Heer Jezus ontmoet. Het was hem vele jaren te voren voorzien maar door het vertrouwen in Gods Woord heeft



de oude Simeon de Heer mogen ontmoeten. De Heer Jezus heeft gezegd in Mt.24:13: 'Maar wie volharden zal tot het einde, die zal zalig worden.' Sommige mensen worden door Gods Woord geïnspireerd en vol enthousiasme belooft men Hem van alles en met veel ijver werkt men aan Zijn opdracht. Maar door de tijd heen wil men dingen gaan veranderen. Men hoort ze ook zeggen: 'Dit is niet meer van deze tijd.' Maar God is een onveranderlijke God en als er veranderingen moeten komen dan zal het door Hem gebeuren. Want de Schrift zegt 'Niet door kracht noch door geweld, maar door Mijn Geest zal het geschieden, zegt de HEERE der heerscharen.' Het laten leiden door Gods Heilige Geest is dus van zeer groot belang en die Geest zal ons brengen, net zoals Noach, in de ark ter behoudenis.

Jezus komt

Dit jaar 5 oktober mogen wij in Utrecht samenkomen op een Maranathadag. Dat is een dag om het verlangen naar de wederkomst weer tot een hoger niveau te brengen. We mogen ons even los maken van de wereld en ingaan in de geestelijke ark. Samen bouwen, bidden, spreken en zingen van die geweldige toekomst die onze Bruidegom Jezus Christus aan ons, ja aan u, persoonlijk heeft beloofd.

Het venster in de ark van Noach is het beeld van de viervoudige bediening, waardoor het licht van de Heilige Geest een ieder kan beschijnen en waar de Duif ook in en uit gaat om ons tot het beloofde einde te brengen. De deur van de ark staat nog open; Jezus staat klaar om ons te ontvangen want Hij zegt: 'Ik ben de Deur; indien iemand door Mij ingaat, die zal behouden worden.' Wat een mooie uitnodiging is dit van onze Heer en Heiland en ik krijg de volgende gedachte: 'Als we binnen zijn sluit de Heer de deur en we worden samen, man vrouw en kinderen opgenomen...' Ach, het is maar een gedachte, gebaseerd op de belofte, maar toch, stel je eens voor!

'Als de HERE het huis niet bouwt, tevergeefs zwoegen de bouwlieden daaraan,' zegt Ps. 127:1 en laten we dat nimmer vergeten. 'De Geest en de Bruid roepen Kom!' Maranatha Jezus Kom!

F.A.J.M. Thesselaar

De brief van Elia

(2Kr.21:12-15)

Koning Joram van Juda had zes broers, die hij allemaal doodde toen hij 'het koningschap van zijn vader aanvaard had en zich krachtig gevoelde'. Daarnaast wandelde hij in tegenstelling tot zijn vader en grootvader niet in de wegen van de Heer, want, zo zegt de Schrift 'hij had een dochter van Achab tot vrouw en deed wat kwaad is in de ogen des HEREN.' En ondanks dat hij eerst de Edomieten versloeg 'onttrok Edom zich aan de macht van Juda tot op de huidige dag. Toen onttrok zich ook Libna aan zijn macht, in diezelfde tijd, want hij had de HERE, de God zijner vaderen, verlaten.' We zien hier weer direct het verband tussen de zegen van God en het wel of niet volgen van de goede paden. Libna was een priesterstad en het lijkt logisch dat die plaats zich aan de macht van Joram onttrok, omdat deze de verkeerde wegen bewandelde, waaraan men zich niet medeschuldig wilde maken. Bovendien maakte Joram 'offerhoogten op de bergen van Juda, hij bracht de inwoners van Jeruzalem tot afgoderij en verleidde Juda.' Dat kon natuurlijk niet lang goed gaan.

De brief

Waar een belangrijk leider van het volk van God de verkeerde wegen bewandelt, zal de Heer Hem vermanen, zo weten we uit Gods Woord. Zo'n leidsman heeft

natuurlijk de mogelijkheid zich te verootmoedigen en zich te bekeren van zijn verkeerde daden. Dan wendt de Heer de besloten onheilen af, zoals Hij zelfs met koning Achab en Ninevé deed (zie 1Kon.21:29; Jn.3:4-10). Zo niet Joram. Deze kreeg een brief van de profeet Elia, die blijkbaar nog niet opgenomen was. Het schrijven luidde: 'Zo zegt de HERE, de God van uw vader David: omdat gij niet gewandeld hebt in de wegen van uw vader Josafat en van Asa, de koning van Juda, maar gewandeld hebt in de weg der koningen van Israel, en Juda en de inwoners van Jeruzalem tot afgoderij hebt gebracht naar het voorbeeld van het huis Achabs, ja, omdat gij ook uw broeders, het gezin van uw vader, hebt gedood, terwijl zij beter waren dan gij; Zie, de HERE zal uw volk, uw zonen, uw vrouwen en al uw have zeer zwaar treffen; en gij zelf zult aan een ernstige ziekte lijden, een ingewandsziekte, totdat na verloop van tijd uw ingewanden ten gevolge van de ziekte naar buiten komen.' Dat was een meer dan duidelijke boodschap, maar het bericht deed de koning blijkbaar niets, want we vernemen geen ommekeer of spijt. Hij zal het niet geloofd hebben en ging door met al die onzalige daden, waardoor hij inderdaad de oordelen Gods over zich afriep. Vijandige volken trokken tegen Juda op en drongen binnen waarna ze 'al de have die zich

in het koninklijk paleis bevond, ja zelfs zijn zonen en zijn vrouwen wegvoerden, zodat hem geen zoon overbleef dan Joachaz, zijn jongste zoon. Na dit alles sloeg de HERE hem met een ongeneeslijke ziekte in zijn ingewanden.' Die ziekte leidde twee jaar later tot de dood en we lezen dat er over Joram niet gerouwd werd en hij zelfs niet in de koninklijke graven werd bijgezet.

De brief

Elia is beeld en type van het Godsvolk in de laatste dagen, dat 'het geloof naar de Schriften' heeft bewaard en nog eenmaal een waarschuwing uit moet laten gaan dat men zich moet bekeren, omdat Christus Jezus op punt van terugkeren staat naar deze aarde. Het leven van de oudtestamentische profeet voor zover opgetekend in Gods Woord, laat zien dat zijn interventies en waarschuwingen altijd gericht waren op Gods eer, op rechtvaardigheid en het bewaren van Gods geboden. De brief die hij aan koning Joram stuurt, kenmerken hem als gezant van de God van Abraham, Izaäk en Jacob, Die de koning het oordeel aanzegt vanwege precies omschreven redenen: Gods wegen zijn niet bewandeld, hij heeft het volk tot afgoderij gebracht en ook nog eens rechtvaardigen doen ombrengen. Dat heeft tot gevolg dat een reeks van oordelen wordt aangezegd: volk, zijn familie en zijn bezit zullen getroffen worden door beproeving en tegenspoed; hijzelf zou ernstig ziek worden. Voorwaar een duide-



lijke boodschap, waar geen 'woord Frans bij is', zoals wij het zouden kunnen uitdrukken. Je zou denken dat koning Joram zich ging bezinnen, maar we lezen niets van dit alles. Hij ging door op de wegen van zelfzucht en goddeloosheid, waarop er maar één ding kon gebeuren: Waar Gods waarschuwing in de wind wordt geslagen, moet men ten allen tijde rekenen met wat aankondigd is. Gods Woord is waarheid.

Helder

Het werk van de apostolische zending heeft dezelfde kenmerken als wat Elia deed. Gods eer staat voorop. De Heer eist rechtvaardigheid en Hij verwacht dat Zijn geboden worden opgevolgd. Waar dit niet geschiedde, maar men in ootmoed en berouw tot de Schepster terugkeert, zal Deze genadig en barmhartig zijn en Zijn oordelen terugtrekken of uitstellen. Een en ander betekent dat het getuigenis van apostelen en profeten duidelijk moet zijn, opdat de hoorders begrijpen wat hen wacht als men niet luistert. De bazuin van de evangelieverkondiging moet een helder geluid geven. Gods liefde moet worden gemeld, maar

ook Zijn rechtvaardigheid, die de zonde niet accepteert. Koning Joram met zijn vrouw representeren de verantwoorde-lijken in staat en kerk van tegenwoordig die Gods wegen hebben verlaten en verteld moeten worden dat het oordeel niet wacht, als men zich niet bekeert. Het geschreven testimonium van de Engelse apostelen dat in 1835 werd samengesteld en de volgende jaren ter hand gesteld aan kerkelijke en wereldlijke overheden is een mogelijk antitype of tegenbeeld van een brief zoals Elia die aan Joram stuurde. Maar, we lezen dat deze brief Joram vrijwel aan het einde van het aardse bestaan van de profeet Elia bereikt. Het lijkt erop dat nog een keer een schriftelijk getuigenis zal moeten worden samengesteld voordat de opname plaatsvindt.

Oordelen

Elia's brief rept over de redenen van het aankondigde oordeel. Die zijn drieledig:

1. Gods geboden zijn aan de kant geschoven;
2. Andere zaken zijn belangrijker gemaakt dan God, hetgeen afgoderij betekent;
3. De verwijdbare dood van velen. Het zijn zaken die we ook nu moeten constateren. Allerwegen worden Gods geboden met voeten getreden, tot binnen de kerk aan toe. God en gebod zijn niet langer richtinggevend. De overheden hebben zaken als aantasting van het huwelijk en zondagsrust, abortus en euthanasie goedgekeurd en toegelaten. De afval van het

geloof is bijzonder groot en velen zijn geestelijk dood gegaan. Hoe kan dat Davids God niet in het hart raken? Hij wilde Zijn volk onder Zijn hoede houden, maar dat volk heeft niet gewild, beïnvloed als men was door de heersende, goddeloze cultuur. God is lankmoedig 'daar Hij niet wil, dat sommigen verloren gaan, doch dat allen tot bekering komen' (2Pt.3:9). Maar die lankmoedigheid Gods heeft een einde, als de zonde tot de hemel gestegen is. Vandaar dat er ook een roep uitgaat, zoals we lezen in Op.18:4,5: 'Ga uit van haar, mijn volk, opdat gij geen gemeenschap hebt aan haar zonden en niet ontvangt van haar plagen. Want haar zonden hebben zich opgehoopt tot aan de hemel en God heeft aan haar ongerechtigheid gedacht.' 'Het is nu de tijd, dat het oordeel begint bij het huis Gods; als het bij ons begint, wat zal het einde zijn van hen, die ongehoorzaam blijven aan het evangelie Gods?' schrijft dezelfde apostel Petrus (1Pt.4:17).

We hebben niet alleen de genade van God te verkondigen, maar ook Zijn oordeel over zonde en ongerechtigheid. Er zal binnen afzienbare tijd een periode van grote verdrukking komen over allen die op de aarde leven en niet de laatste strohalm aangegrepen hebben die de Heer nu nog aanbiedt. Geve Hij dat ze nog gevonden mogen worden, als de laatste bazuin helder wordt geblazen. Dat Hij ons toeruste voor die grote, die belangrijke taak, want Christus komt!

A.W. Berkhof

De schat in de akker

Als wij het Evangelie van Mattheüs lezen, dan vinden we daarin vele gelijkenissen van de Heer Jezus. En evenals bij de discipelen van de Heer de vraag opkwam 'Waarom spreekt Gij tot hen in gelijkenissen?' zo kan ook bij ons de vraag opkomen 'Waarom sprak de Heer door gelijkenissen?' Het antwoord geeft de Heer Zelf, aan Zijn discipelen maar ook aan ons in Mt.13:11: 'Omdat het u gegeven is, de geheimenissen van het Koninkrijk der hemelen te kennen.' De Heer wil zeggen: gij, die vragende en biddende tot Mij komt, en daardoor bewijst, dat gij u door Mij wilt laten leiden. Maar zij willen niet naar Mijn woorden horen, en daarom verberg Ik de geheimen van het Koninkrijk Gods voor hen.

Verborgen

In Mt.13:44-52 lezen wij over de schat in de akker. In vers 44 staat: 'Het Koninkrijk der hemelen is gelijk aan een schat, verborgen in een akker, die een mens ontdekte en verborg, en in zijn blijdschap er over, gaat hij heen en verkoopt al wat hij heeft en koopt die akker.' Dit woord is in onze tijd moeilijk te begrijpen, maar in de tijd van de Heer Jezus was dit niet zo heel vreemd, het was voor hen zelfs duidelijk. Het was in die tijd, toen brandvrije en tegen inbraak beschermde kluizen nog onbekend waren, niet eenvoudig om kostbare schatten op een veilige plaats te verbergen. In tijden van

oorlog of ongeregelheden namen men meestal zijn toevlucht tot een bergplaats in de grond. Dit is ook ons niet vreemd. In de Tweede Wereldoorlog zullen er evenzeer mensen geweest zijn, die alle kostbaarheden waar de bezetter op aasde in de grond hebben verborgen. Ook in vroeger tijd handelde men zo. Op de plek, waar niemand die zoeken zou, zoals in zijn akker, begroef de rijke zijn schat.



Maar als de eigenaar plotseling stierf, nam hij zijn geheim mee in het graf. Zo was in een akker een schat verborgen waar niemand iets van wist. En nu lezen we: 'Een mens vond die.' Wie hij was en hoe hij die schat gevonden heeft, doet niets ter zake. Een gelukkig ogenblik was dat voor hem. Die schat zou hem in staat stellen voortaan onbezorgd te leven. De grote vraag was echter, hoe kon hij die schat maken tot zijn (wet-

tig) eigendom? Want daar gaat het juist om, als hij er 's nachts heen zou gaan, kon hij in alle stilte wel gaan graven en die schat in zijn bezit nemen, maar zo wilde hij die schat niet bezitten. Nee, hij steelt het niet, integendeel, hij verbergt de schat opnieuw; hij houdt dat geheim voor zich en laat aan die akker zijn bezit. Hij gaat heen en zet er alles op om die akker te kopen. Hij koopt niet alleen de schat, nee, hij wil alles kopen. Het kost hem echter veel moeite de



koopsom bij elkaar te krijgen. Alles wat hij bezit, moet hij ten gelde maken, maar hij doet het met blijdschap, want het ideaal van rijkdom helpt hem over alles heen. Voor het oog van de mensen koopt hij die akker, maar diep in zijn hart koopt hij die schat. En als de koop gesloten is, kan hij de schat als zijn wettig eigendom beschouwen. Het opofferen van alles wat hij bezat, heeft hem in staat gesteld grote rijkdom te verwerven. Hij is geheel voldaan, want de schat bekroont zijn offer.

Weelde

Wat een massa geld en wat een kostbare schat betekent voor de kinderen van de wereld, betekent het geestelijke goed voor de kinderen van het Koninkrijk der hemelen. Als wij nu die aardse schat vergelijken met de hemelse schat, dan gaat vanwege de hogere waarde van het hemelse goed de vergelijking telkens weer in een tegenstelling over. Toch moeten wij de waarde van het geld voor de natuurlijke mens ten volle tot haar recht laten komen. Wat de kinderen van de wereld van het geld hopen, al zou die hoop ook nooit vervuld worden, dat is het geld hun waard. Het is waarlijk geen wonder, dat de zucht naar geld grote dingen tot stand brengt; men deinst er zelfs niet voor terug iemand van het leven te beroven, om maar in het bezit te komen van geld. Toch, al laten wij dat geld in zijn waarde en al meten wij het met de maatstaf van zijn aanbidders, dan nog zinkt het in het niet, als wij het vergelijken met de schat van het Koninkrijk der hemelen. Het goud en de weelde zijn slechts toevoegsels aan ons leven; ze kunnen ons leven mooier en gelukkiger maken, maar ze doen óók vaak het tegenovergestelde. Maar al die dingen, ze geven het leven niet, ze verlengen het niet en waarborgen ook de gezondheid en het genieten van die rijkdom niet (Pr.6:2). Wat had de rijke dwaas aan zijn volle voorraadschuren, toen hij diezelfde nacht stierf (Lc.12:13-21)? De rijkdom maakt de mens niet tot een beter mens, het laat hem zoals hij is. Geld en

goed, indien ze de mens niet verder van God aftrekken, ze brengen hem ook niet dichterbij Hem. Dat is juist het eerst nodige. Geld veroorzaakt geen schuld, geneest geen zielsbederf, opent de weg naar de hemel niet. Op zijn best heeft het geld slechts een tijdelijke waarde, verfraait de buitenkant van het leven, en, het laat de zondaar in zijn geestelijke ellende staan. Het geestelijke goed echter verandert de mens. Het legt alle verplichtingen niet als een zware last op, maar verandert het hart zo, dat ze uit eigen verlangen worden volbracht. Het geestelijk goed voert het natuurlijk leven tot zijn hoogste volmaaktheid op, vervult hier op aarde reeds de harten met geestelijke gaven en leidt op de weg van het eeuwig blijvend geluk.

Eeuwig geluk

Dit waren slechts voorbeelden uit het natuurlijke leven, in onze tekst echter vinden wij de verstandige handelwijze van de vinder ons tot voorbeeld. Het gaat om het eeuwig geluk, om de eeuwige gelukzaligheid van onze ziel en juist daar wijst de Heer Jezus ons heen. Wat leert de Heer nu? De Heer wil hier Zijn toehoorders laten inleven in het eeuwige leven. Daarom stelt Hij ook vast dat deze mens alles verkoopt om die akker in zijn bezit te krijgen. Die akker waarin de schat verborgen ligt, vroeg een zeer groot offer. Al wat hij bezat, moest hij eraan opofferen, maar het toekomstig bezit ervan was dit offer zeker waard. Graag had hij alles over voor dit ene; hij vervulde die zware eis met

blijdschap ziende op zijn toekomstig geluk. Zo stelt ook het hemels Koninkrijk zijn eis. Zonder zichzelf geheel te ontleiden kan niemand het Koninkrijk Gods binnengaan. Wij moeten onszelf ontleidigd en naakt voor de Heer stellen, zodat Hij ons kan kleden en ons hart vervullen met Zijn geest. Alleen lege harten en lege handen kunnen gevuld worden. Wat in ons natuurlijke leven gewin is, achten wij om Christus' wil schade. Zo leert óók apostel Paulus ons: 'Maar alles wat mij winst was, heb ik om Christus wil schade geacht. Voorzeker, ik acht zelfs alles schade, omdat de kennis van Christus Jezus, mijn Here, dat alles te boven gaat. Om zijnentwil heb ik dit alles prijs gegeven en houd het voor vuilnis, opdat ik Christus moge winnen' (Flp.3:7,8). In Jr.9:23,24 staat: 'Zo zegt de Here: de wijze roeme niet op zijn wijsheid, en de sterke roeme niet op zijn kracht, de rijke roeme niet op zijn rijkdom, maar wie roeme wil, roeme hierin, dat hij verstand heeft en Mij kent, dat Ik de Here ben, die goedertierenheid, recht en gerechtigheid op aarde doe, want in zodanigen heb Ik behagen, luidt het woord des Heren.'

De schat verkrijgen

De Heer Jezus zegt het Zelf in het Hogepriesterlijk gebed: 'Gelijk Gij Hem macht hebt gegeven over alle vlees, om aan al wat Gij Hem gegeven hebt, eeuwig leven te schenken. Dit nu is het eeuwige leven, dat zij u kennen, de enige waarachtige God, en Jezus Christus die Gij gezonden hebt'

(Jh.17:2,3). En in Col.2:2,3 lezen wij: dat wij al de schatten van wijsheid en kennis in Christus moeten zoeken, omdat zij voor een gewoon oog niet open liggen, en dat men ze niet anders machtig wordt, tenzij men deze zoekt. Wij moeten alles prijsgeven, ons bezit en ons leven, onze eer en onze aardse toekomst, wij moeten onszelf verloochenen. Van een ieder van ons wordt gevraagd, alles wat wij hebben, maar ook niet meer dan dat. Die prijs kan iedereen betalen. Niemand kan zich verontschuldigen door te zeggen: 'Mij werd teveel gevraagd.' Wij zijn als de mens uit de gelijkenis die,

OPENBARE LEZING

**Titel: 'Zo zegt de Here HERE!'
het profetisch getuigenis
in onze tijd**

Een ieder wordt uitgenodigd voor deze opmerkelijke lezing, die inzicht geeft in Gods vermaningen voor ons volk.

We hopen velen van u te ontmoeten opdat **ook uw mening zal worden gehoord.**

Wanneer: 13 november 20.00 uur
Waar: Ontmoetingskerk
Meerkollaan 3
5613 BS Eindhoven

Alle info ook op: **www.lezing.org**
Vragen?
telefoon 023 - 528 55 61;
e-mail: jlmstraetemans@planet.nl.

U BENT VAN HARTE WELKOM

toen hij alles verkocht had, precies de koopsom van de akker bijeen had. Zo ook wij, wij geven onze prijs geheel en al. Dat lijkt verlies, maar het is een geestelijke winst. Want wie de zonde prijs geeft, geeft alleen maar zijn schade en zijn schande op. God eist van ons de onbetaalde rekeningen van ons leven, opdat zij worden voldaan door het bloed van onze Heer Jezus Christus. Ons schuldig hart vraagt Hij in ruil voor gerechtigheid, heiligheid en heerlijkheid. Wij zullen zijn als de zaaier, die het zaad wegwerpt, maar de oogst verwacht. En wij verwachten een honderdvoudige oogst (Mt. 19:29). Het hemels Koninkrijk is elk offer waard. Het gaat in waarde alles te boven. Maar dat offer moet niet gevoeld worden als een opoffering; wij doen dit met blijdschap, omdat wij verzekerd zijn van ons toekomstig leven. Laten ook wij het verstandige voorbeeld volgen van de man uit de gelijkenis. Hij verkocht en hij kocht, hij stelde het niet uit, neen hij kocht.

Ook wij verkopen, en stellen het niet uit om te kopen. 'Want Hij zegt: ten tijde des welbehagens heb Ik u verhoord, en ten dage des heils ben Ik u te hulp gekomen. Zie, nu is het de tijd des welbehagens, zie, nu is het de dag des heils' (2Kor.6:2). Jezus Christus geeft ons die schat van onuitsprekelijke waarde, ook nu nog, in de tijd der genade, opdat wij zullen komen tot die gestalte welke Hij ons heeft gegeven nl. koningen en priesters in Zijn heerlijkheid.

Th. Oudakker

Boekrecensie

Deze zomer kreeg de redactie een recensie-exemplaar opgestuurd van een nieuw boek van Jildert de Boer, oudste in een evangelische gemeente en bekend met het apostolisch werk in Nederland. Hij heeft wel eens diensten bijgewoond en ook komt hij wel eens op ontmoetingsdagen. Ooit heeft een recensie in dit tijdschrift gestaan over zijn boek over de doop; dit keer wordt het onderwerp al duidelijk uit de titel van zijn nieuwe werk: 'Facetten van het werk van de Heilige Geest'. Ondertitel is 'in balans met het woord van God', waarmee de schrijver wil aangeven dat Woord en Geest op elkaar afgestemd dienen te zijn; niet teveel nadruk op het ene en het andere achterblijvend. Daarmee kunnen we het om te beginnen van harte eens zijn.

Inhoud

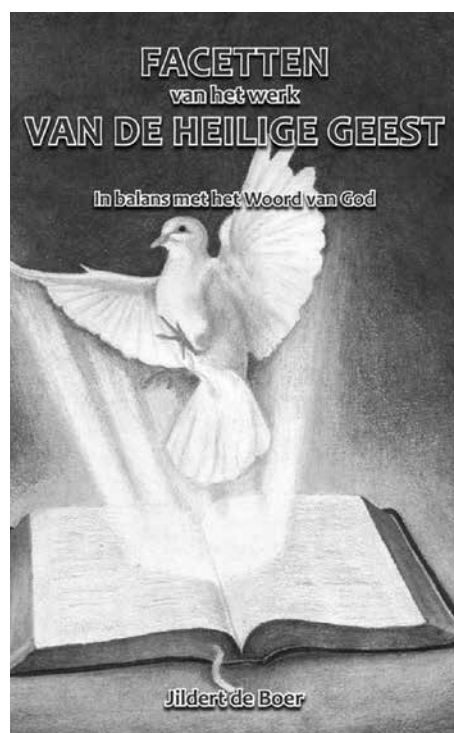
In het boek worden verschillende onderdelen van het werk van Gods Geest belicht en daarnaast wil de schrijver aangeven wat dit werk uitwerkt in gelovigen. Gaven en vrucht van de Geest krijgen een belangrijke plaats. Ook is er aandacht voor verschillende geloofsgemeenschappen, waar de apostolischen niet ontbreken. Voor een evangelische leidsman is het niet vreemd extra aandacht te besteden aan tongentaal en genezing en bevrijding, omdat dit tegenwoordig belangrijke onderwerpen zijn in de charismatische

beweging. Een heel deel (van de vijf) is gewijd aan beelden van de Heilige Geest, de late regen en de vuurdoop. Terwijl ook de extreme geloofsgemeenschappen een belangrijke plaats krijgen, waarvoor de schrijver de lezer wil waarschuwen. We kunnen zeggen dat de 239 bladzijden leesbaar zijn en veel informatie geven over het werk van Gods Geest.

Kritische noten

Naast alle goede dingen die over de inhoud op te merken zijn, moeten we ook constateren dat er hier en daar best wel wat te berde te brengen is tegen onderdelen van de tekst. Allereerst is het jammer dat De Boer ervoor kiest meteen het eerste hoofdstuk te betitelen met 'De doop in de Heilige Geest', zoals hij het ook wel eens heeft, hoewel niet consequent, over 'de doop in water'. In Gods Woord wordt het voorzetsel 'in' niet gebruikt; daar worden de dopen stelselmatig 'met water' en 'met de Heilige Geest' genoemd. Johannes de Doper zegt bijvoorbeeld: 'Ik doop u met water, doch Hij komt, die sterker is dan ik, wiens schoenriem ik niet waardig ben los te maken; die zal u dopen met de Heilige Geest en met vuur' (Lc.3:16). Ik heb er alle beschikbare Nederlandse vertalingen (een stuk of tien) op na gekeken en men gebruikt allemaal hetzelfde voorzetsel 'met'. Door de keuze van 'in' lijkt de schrijver een voor-

ingenomen standpunt in te nemen dat alleen de doop door onderdompeling gewettigd zou zijn. Dat mag men vinden, maar ga dan niet rommelen met voorzetsels. Dat wij ervoor kiezen te dopen met water door besprenging heeft te maken met de praktijk van het besprengen van bloed om te heiligen in het Oude Verbond (zie bijv. Hbr.9:13,19,21; 1Pt.1:2).



Over de verzegeling beweert de schrijver dat handoplegging van een apostel geen voorwaarde is om met vuur gedoopt te worden. Hij erkent dat in Handelingen 8 en 19 apostelen door handoplegging de Heilige Geest meedelen, maar verzuimt te melden dat de evangelist Filippus aanwezig was in

Samaria waar hij zelfs grote wonderen mocht verrichten. Toch zonden Petrus en Johannes om te verzegelen en lezen we van Simon de Tovenaar: 'toen Simon zag, dat door de handoplegging der apostelen de Geest werd gegeven.' En ook in Efeze sprak men in tongen en profeteerde pas toen Paulus de handen had opgelegd. Volgens De Boer zijn dit de enige twee keer dat handoplegging door apostelen in Gods Woord voorkomt. Hij vergeet een tekst als 2Kor.12:12 waar we vinden: 'De tekenen van een apostel zijn bij u verricht met alle volharding, door tekenen, wonderen en krachten.' De gave van krachten is dus een gevolg van wat de apostel Paulus had bewerkstelligd en wat anders kan dit zijn dan de verzegeling? En ook Timotheüs zegt hij: 'Om die reden herinner ik u eraan, de gave Gods aan te wakkeren, die door mijn handoplegging in u is.'

Tongen

Tongentaal is in de geschiedenis van de charismatische beweging altijd een voornaam onderdeel geweest. Er zijn zelfs groepen waarin het gebruik van tongen iets zei over het gehalte van een christen. Hoewel de schrijver van het boek niet zover gaat en oproept tot nuchterheid over dit onderwerp, vindt hij het wel belangrijk dat men tongentaal beoefent. Vreemd genoeg citeert hij vele teksten uit 1Kor.14, maar bespreekt hij niet wat Paulus de gemeente schrijft in het 22ste vers: 'Derhalve zijn de tongen een teken niet voor hen, die geloven, maar voor de onge-

lovigen.' In onze praktijk weten we dat een tong niet veel voorkomt en we zijn daar gelukkig mee, omdat het precies zo is, als Gods Woord zegt: het is een teken van ongehoof, als de Heer ervoor kiest tot ons te spreken in een vreemde taal. Weliswaar wordt op vragen van de dienaar de tong uitgelegd, maar we moeten ons achter de oren krabben, wanneer we onverstaanbaar aangesproken worden. Ook wordt in het boek het begrip 'drijving' gemist. Zelfs bij een visioen wordt de ziener (licht) gedreven, omdat Gods Geest hem aangrijpt. Bij een woord van profetie is dit meestal nog sterker. Wat is het dat dezerijving blijkbaar niet voorkomt bij pinkstergelovigen?

Priesters

Als laatste moeten we nog even ingaan op de minder volmaakte wijze waarop dienaren tot oudste worden gesteld. Er is geen sprake van een roeping door de Heer Zelf bij monde van een profeet. Men werpt zichzelf op of wordt gevraagd dan wel gekozen. Men baseert deze praktijk op de term 'priesterschap van alle gelovigen'. Dit komt van de tekst uit 1Pt.2:9: 'Gij echter zijt een uitverkoren geslacht, een koninklijk priesterschap, een heilige natie, een volk Gode ten eigendom, om de grote daden te verkondigen van Hem, die u uit de duisternis geroepen heeft tot zijn wonderbaar licht.' Wat men vergeet is dat over het oude Israël hetzelfde gezegd is in Ex.19:6: 'gij zult Mij een koninkrijk van priesters zijn en een heilig volk,' terwijl het priesterschap van (de nakome-

lingen van) Aäron vaststond. Dat priesterlijk zijn van het volk wees naar de toekomst van de Heer, waar Zijn uitverkorenen koningen en priesters zouden zijn. Het Oude Testament is opgeschreven voor ons over wie het einde der eeuwen gekomen zou zijn (1Kor.10:11). De kerkelijke ordening in het Nieuwe Testament is mede gegrond op de voorbeelden uit het O.T..

Ten slotte

Ondanks de kritische opmerkingen moeten we concluderen dat Jildert de Boer een gedegen boek heeft geschreven waar we veel van kunnen herkennen en van leren. We hadden graag gezien dat er een uitgebreidere inhoudsopgave en een bibliografie in had gestaan, terwijl ook een register geen kwaad had gekund. We hopen dat een dergelijk boek eens uit onze kring zal komen. Niet dat we geloven in volmaaktheid in dit ondermaanse, maar de kennis die in onze kring bestaat over de verscheidenheid in genadegaven, bedieningen en werkingen verdient het openbaar te worden, opdat nog velen zich mogen verwonderen over het werk van onze God, Die wil dat alle mensen zalig worden.

(het boek kost €16,- en is verkrijgbaar via www.1boek.nl)

A.W. Berkhof

Bekeer u, want Jezus komt (2)

Bekering; betekenis in het Nieuwe Testament

Johannes de Doper stelde de bekering in het centrum van zijn prediking. Hij predikte de doop der bekering tot vergeving van zonden: Mr.1:3,4 luidt: 'De stem des roependen in de woestijn: bereidt den weg des Heeren, maakt Zijn paden recht.' Johannes was dopende in de woestijn, en predikende den doop der bekering tot vergeving der zonden. Hij sprak in Mt.3:2: 'Bekeert u; want het Koninkrijk der hemelen is nabij gekomen.' Hij riep op tot het voortbrengen van vruchten die aan de bekering beantwoorden (Mt.3:8): 'Brenge dan vruchten voort, der bekering waardig.' Hij onderscheidde zich van de Messias door te spreken: 'Ik doop u wel met water tot bekering; maar Die na mij komt, is sterker dan ik, Wiens schoenen ik niet waardig ben [Hem] [na] te dragen; Die zal u met de Heilige Geest en met vuur dopen' (Mt.3:11).

Bewogen stelt Johannes de Doper dus de noodzakelijkheid van bekering van zijn volksgenoten op de voorgrond. Het motief is: het koninkrijk der hemelen is nabij gekomen! Daarom kan deze bekering geen uitstel verdragen. Vanuit de verwachting 'het Koninkrijk der hemelen is nabij gekomen' dringt hij sterk aan op bekering. Blijft deze bekering namelijk uit, dan rest slechts het verloren gaan in de komende toorn vanwege de

zonden. Wie zich echter bekeert, zal deze toorn ontvlieden (Mt.3:7). Net zoals de eerdere profeten onder het Oude Testament stelt Johannes de Doper de noodzakelijke eis tot bekering met het oog op het nabij gekomen zijn van het Koninkrijk der hemelen. De oproep tot bekering is bij Johannes dus niet alleen: zich afwenden van een zondig leven, maar zeker: zich keren tot een nieuw leven in gehoorzaamheid in de verwachting van het komende heil.

Jezus Christus

Mr.1:15 luidt: (Jezus) 'De tijd is vervuld, en het Koninkrijk Gods nabij gekomen; bekeert u, en geloof het Evangelie.' Deze prediking, deze oproep tot bekering, stemt geheel overeen met die van Johannes de Doper.

Toch is er een verschil. Jezus verkondigde niet alleen de zondevergeving maar was Zelf in Zijn kruisverdienste het Offer en de Middelaar. God de Vader zond Zijn eigen Zoon en gaf Hem over om te sterven aan het kruis ten behoeve van de zondige mensheid. Want: (2Kor.5:19) 'God was in Christus de wereld met Zichzelf verzoenende, hun zonden hun niet toerekenende.' Hun zonden niet toerekenende is: God vergeeft (voorwaarden hiertoe zijn: spijt; oprechtheid des harten; heilig voornemen tot betering). Bekering werd daardoor geloven in Hem, zich omkeren, zich richten naar

Hem en navolgen van Hem.

De discipelen, die eerst Johannes volgden en daarna volgelingen van Jezus werden, hebben de prediking van Johannes op de juiste manier begrepen (Jh.1:35 e.v.). Naast de zaken die over de oproep tot bekering van Johannes de Doper zijn vermeld, kunnen wij bij de oproep tot bekering van Jezus Christus nog de volgende elementen toevoegen:

- Bekering is voorwaarde voor het ingaan in het koninkrijk Gods;
- Bekering valt samen met navolging van Jezus. Een christen tracht te leven naar de wil van de Vader, als beeldrager van de Zoon en waardige en waarachtige tempel van de Heilige Geest;

- Jezus heeft Zijn discipelen betrokken in Zijn zending, door ook hun uit te zenden met de prediking der bekering: Mc.6:12: 'En uitgegaan zijnde, predikten zij, dat zij zich zouden bekeren.' Lc.24:45-47 'Toen opende Hij hun verstand, opdat zij de Schriften verstonden. En zeide tot hen: Alzo is er geschreven, en alzo moest de Christus lijden, en van de doden opstaan ten derden dage. En in Zijn Naam gepredikt worden bekering en vergeving der zonden, onder alle volken, beginnende van Jeruzalem.' In Mc.6:12 blijft deze prediking beperkt tot het Joodse volk, in Lc.24 wordt zij uitgebreid tot alle volken.

Tenslotte Jh.3:16-18: 'Want alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een iegelijk die in Hem gelooft, niet verderve, maar het eeuwige leven hebbe. Want God heeft Zijn Zoon niet gezonden in de wereld, opdat Hij de wereld veroordelen zou, maar opdat de

wereld door Hem zou behouden worden. Die in Hem gelooft, wordt niet veroordeeld, maar die niet gelooft, is alrede veroordeeld, dewijl hij niet heeft geloofd in den Naam des eniggeboren Zoons van God.'

De eerste apostelen

Ook in de prediking van de eerste apostelen stond de oproep tot bekering op dezelfde wijze in het middelpunt van hun verkondiging als bij Johannes de Doper en Jezus Christus. Tot de mensen die onder de indruk waren geraakt, 'verslagen werden in het hart,' van Petrus' prediking op het Pinksterfeest (stichting van de kerk van Jezus Christus) en vervolgens vroegen 'wat zullen wij doen mannen broeders?' klonk het antwoord: 'Bekeert u, en een iegelijk van u worde gedoopt in den Naam van Jezus Christus, tot vergeving der zonden; en gij zult de gave des Heiligen Geestes ontvangen. Want u komt de belofte toe, en uw kinderen, en allen, die daar verre zijn, zo velen als er de Heere, onze God, toe roepen zal' (Hd.2:37-39). Petrus herhaalt deze dringende oproep na de genezing van de verlamde: Hd.3:19 'Betert u dan, en bekeert u, opdat uw zonden mogen uitgewist worden; wanneer de tijden der verkoeling zullen gekomen zijn van het aangezicht van de Heer.'

Paulus neemt deze oproep over als hij in Lystre de heidenen verkondigt, dat zij zich van 'deze ijdele dingen' moeten bekeren tot de levende God: Hd.14:15: 'En zeggende: Mannen, waarom doet gij deze dingen? Wij zijn ook mensen van gelijke bewegingen als gij, en verkondigen ulieden, dat gij



u zoudt van deze ijdele [dingen] bekeren tot den levenden God, Die gemaakt heeft den hemel, en de aarde, en de zee, en al hetgeen in dezelve is.'

Van Paulus gekomen zijnde in Athéne op de Areópagus vinden wij opgetekend: 'God dan, de tijden der onwetendheid overzien hebbende, verkondigt nu allen mensen alom, dat zij zich bekeren' (Hd.17:30).

We zien hier de oproep tot alle mensen om zich te bekeren. Er is niemand die deze bekering niet nodig heeft.

Tegenover Agrippa zegt Paulus dat de Heer hem gezonden heeft tot de heidenen, om hun ogen te openen ter bekering uit de duisternis tot het licht en uit de macht van satan tot de levende God: Hd.26:18 'Om hun ogen te openen, en [hen] te bekeren van de duisternis tot het licht, en [van] de macht des satans tot God; opdat

zij vergeving der zonden ontvangen, en een erfdeel onder de geheiligden, door het geloof in Mij.' Het werk en de prediking van de apostelen waren onmiskenbaar gericht op de bekering, eerst van de Joden en daarna van Joden en heidenen. De bekering voert de heidenen uit de duisternis tot het licht van de kennis van de levende God. Zij bevrijdt hen uit de macht van de satan en brengt hen onder God. De heiden breekt met de afgoderij en de heidense leefwijze om de levende en waarachtige God te gaan dienen overeenkomstig Zijn geboden.

Christocentrisch

In het Nieuwe Testament krijgt de oproep tot bekering een duidelijk christocentrisch (Jezus Christus staat centraal) karakter; de bekering wordt onlosmakelijk verbonden met het geloof in en de bekering tot de gekruisigde en opgestane Christus. We vinden hiervan bijvoorbeeld in Hd.5:30,31: 'De God onzer vaders heeft Jezus opgewekt, Welken gij omgebracht hebt, hangende Hem aan het hout. Deze heeft God door Zijn rechterhand verhoogd tot een Vorst en Zaligmaker, om Israël te geven bekering en vergeving der zonden.'

Ook Hd.9:35: 'Zij zagen hem allen, die te Lydda en Saron woonden, dewelke zich bekeerden tot den Heere.' En Hd.11:21: 'De hand des Heeren was met hen; en een groot getal geloofde, en bekeerde zich tot den Heere.'

(wordt vervolgd)

J.L.M. Straetemans

Soan (of Zoan)

(Louter onverstandigen zijn de vorsten van Soan, de wijste raadslieden van Farao – Js.19:11)

Psalm 78 is een leerdicht van Asaf, geschreven met een doel: 'wij willen vertellen aan het volgende geslacht des HEREN roemrijke daden, zijn kracht en de wonderen die Hij gewrocht heeft,' zoals we in het vierde vers kunnen lezen. We horen vooral over Gods werken om het volk te verlossen uit hun slavernij en hoe Hij ze met vaste hand naar het beloofde land leidde, ondanks dat Zijn volk hun Heer vergat of dwarsboomde en tegenstond. 'Zij gedachten niet aan zijn macht, aan de dag dat Hij hen van de tegenstander verlost; hoe Hij in Egypte zijn tekenen deed, en zijn wonderen in het veld van Soan' (vs.42,43). Soan was blijkbaar de stad van het hof waar de farao zijn zetel had in Mozes' tijd. De plaats was toen al eeuwenoud want we lezen op een andere plaats (Nm.13:22) dat Hebron zeven jaar eerder gebouwd was dan Soan en daar had Abraham al eeuwen eerder vlakbij gewoond (Gn.13:18).

Vlees

'Och, dat wij door de hand des HEREN in het land Egypte gestorven waren, toen wij bij de vleespotten zaten en volop brood aten (Ex.16:3),' spraken de Israëlieten in de woestijn op weg naar het beloofde land. De moeilijke weg die men moest gaan, was niet

naar de zin van het Joodse volk en men verlangde naar al de dingen die het vlees begeerde, ondanks dat men in Egypte bitter vervolgd werd. In Gods Woord staat het land Egypte dan ook vaak voor de 'dingen van het vlees' en de plek waar de gelovigen vervolgd worden. Als in Op.11:8 de plaats waar de eindtijd zich afspeelt wordt aangeduid als de 'grote stad, die geestelijk genaamd wordt Sodom en Egypte' dan begrijpen we dat daar de gelovigen zullen worden vervolgd en gesmaad door mensen die naar het vlees leven 'met meer liefde voor genot dan voor God' en al de zaken die eveneens worden opgesomd in 2Tm.3:2-4. Al die werken worden eenmaal geoordeeld, hetgeen David al mocht voorzeggen: 'Gij hebt de volken bedreigd, de goddelozen te gronde gericht, hun naam hebt Gij uitgewist voor altoos en immer; de vijanden zijn weg -eeuwige puinhopen- want steden hebt Gij verwoest, zelfs hun gedachtenis is vergaan. Maar de HERE zetelt voor eeuwig, zijn rechterstoel heeft Hij ten gerichte gezet; ja, Hij oordeelt de wereld in gerechtigheid, Hij richt de naties in rechtmatigheid' (Ps.9:5-8).

Oordelen

Dat oordeel over alle vleselijke werken en de uitvoerders ervan

wordt op verschillende plaatsen in het Oude Testament getekend. Jesaja 19:1-17 is er een voorbeeld van, waar we in het eerste vers lezen: 'De Godsspraak over Egypte. Zie, de HERE rijdt op een snelle wolk en komt naar Egypte; dan beven de afgoden van Egypte voor Hem en het hart van Egypte versmelt in zijn binnenste.' Soan komt hier weer terug, want er wordt gemeld dat de vorsten van Soan onverstandig en verwaasd zijn en Egypte op een dwaalweg brengen in een land waar de rivier de Nijl zelfs al opgedroogd is. Van de vorsten van het land wordt verder gemeld dat de Heer hun een geest van bedwelming had ingegoten, zodat zij Egypte op een doolweg leidden bij al wat het deed. Jesaja's profetie zal zeker een vervulling gekregen hebben in zijn eigen tijd, maar is ook geestelijke voorzegging van wat er gebeuren zou met alle menselijke wijsheid en hoogmoed, als de oordelen van de Heer over de aarde gaan in de eindtijd. De Nijl is toch nog nimmer opgedroogd, noch haar zijarmen. We weten dat rivieren het beeld zijn van verkondigers van een leer. In Genesis 2 vertegenwoordigen de vier genoemde rivieren de viervoudige bediening, maar ook mensen die een andere leer verkondigen, zoals die van het atheïsme, worden als een rivier voorgesteld. De Nijl in het land Egypte met zijn zijarmen die alle verdroogd zijn, wijst op degenen die menselijke leringen verspreidden, vleselijke zaken, die belangrijker werden geacht dan wat Gods Woord openbaarde. Al die mense-

lijke wijsheid zal eenmaal verdwijnen als Gods Zoon voor alle mensen zichtbaar wederkomt. Dan is het geloof aanschouwen!

Verkondiging

Soan als zetel van de machthebbers en invloedrijken zal verdwijnen. Ook Ez.30:13,14 vermeldt dit: 'Zo zegt de Here HERE: Ja, Ik zal de afgoden vernietigen en de schijngoden uit Nof doen verdwijnen; er zal geen Egyptische vorst meer zijn. En Ik zal vrees brengen over het land Egypte, Patros verwoesten, vuur leggen in Soan en gerichten voltrekken aan No.' Alles wat belangrijker wordt geacht dan de dingen van God, zijn in de ogen van Hem afgoden. De mens geeft zich graag over aan 'brood en spelen', aan bezigheden die hij prettig vindt en in de laatste tijden zullen dat zelden zaken uit Gods koninkrijk betreffen. Integendeel. Omdat door christenen gewaarschuwd wordt dat de komst van Christus nabij is en gevraagd om bekering, zal in de maatschappij een roep opgaan om dat vervelende geluid te doen smoren. Men wil doorgaan op die brede weg van plezier en vertier, niet beseffend dat het einde ervan de 'eeuwige dood' zal brengen. Dan zal de andere 'betekenis' van Egypte, namelijk dat het volk van God gesmaad en vervolgd zal worden, tot uiting komen. Zij kunnen echter niet zwijgen. Ze hebben de last van hun God de behoudenis voor te houden aan allen die het willen horen en uit liefde voor hun medemens moet men wel verkondigen.



Afvalligen

Toch zullen er zijn die afvallen vanwege de zwaarte van hun taak en hun angst voor mensen. Zij zoeken hun toevlucht in Egypte: 'Wee de opstandige kinderen, (...) die op weg gaan naar Egypte zonder Mij te raadplegen, om toevlucht te zoeken onder de bescherming van Farao en om te schuilen in de schaduw van Egypte, leert Js.30:1,2. De tekst vervolgt: 'Maar de bescherming van Farao zal u tot schande worden en het schuilen in de schaduw van Egypte tot smaad. Wanneer zijn vorsten te Zoan verblijven (...) zullen allen beschaamd staan om een volk dat hun geen voordeel brengt, dat tot hulp noch tot voordeel strekt, maar tot schande, ja tot hoon.' De wereld, noch haar leiders kan bescherming bieden aan spijtoptanten. Het goud daar is klatergoud, het plezier is vluchtig en tijdelijk en de leugen regeert. Hun vlucht zal een kortdurende verlossing opleveren. Nog even kan men wellicht genieten van Egyptes vleespotten, maar dan zullen de oordelen Gods over de wereld gaan. Een grote verdrukking zoals er nog nooit geweest is, zal de mens tot radeloosheid brengen. 'Dan zal men beginnen

te zeggen tot de bergen: Valt op ons, en tot de heuvelen: Bedekt ons' Lc.23:30).

Genade

Nu is het nog de tijd van genade en men kan in de eindtijd zijn leven redden door het teken van het beest niet aan te nemen. Wanneer dan de Heer gekomen is en alle ogen Hem zien, zal er ook een keer komen voor hen die hadden begrepen dat die rare christenen toch de waarheid spraken. Na de oordelen zoals geschetst in Js.19, worden in dat hoofdstuk ook nieuwe tijden aangekondigd: 'En dit zal tot een teken en tot een getuigenis wezen voor de HERE der heerscharen in het land Egypte. Wanneer zij tot de HERE roepen vanwege verdrukkers, dan zal Hij hun een verlosser en een strijder zenden, die hen zal redden. En de HERE zal Zich aan Egypte doen kennen, en Egypte zal te dien dage de HERE kennen; en zij zullen dienen met slachtoffer en spijsoffer en de HERE geloften doen en betalen' (vs.20,21). De Here is genadig en barmhartig voor hen die zich tot Hem willen wenden!

A.W. Berkhof



kapel van de gemeente Utrecht

De erediensten worden op zondag gehouden te:

Amersfoort	Banckertstraat 3	10 en 17 uur
Amsterdam	Burg. Röellstraat 199	10:30 en 17 uur
Arnhem	Uitzichtkerk, Zaslaan 22	10 en 17 uur
Enkhuizen	Zuiderhavendijk 25	10:30 en 17 uur
's-Gravenhage	Willemstraat 69	10 uur
Groningen	Geulstraat 14	10 uur
Haarlem	Wilhelminastraat 21	10 en 17 uur
Utrecht	Herenweg 7	10 en 17 uur
Wageningen	Churchillweg 138,	
	hoek Kolkakkerweg	10 en 16:30 uur
Zierikzee	Lutherse kerk	10 uur
	Gat van West-Noord-Westen	tweemaal per maand

Hersteld Apostolische Zendingkerk

Correspondentieadres: H.F. Rijnders, Hogerbeetsstraat 32, 2242 TR Wassenaar